

ESPOON KUVATAIDEKOULU
Kuvataiteen perusopetus
Laaja oppimäärä
LOPPUTYÖ 2021

Maaria Hakkila

Matkalla

Pima / Olari 2

Ohjaaja: Hillevi Vähälä-Aranko

Sisällys

1. Tekijästä.....	3
2. Ideasta.....	4
3. Maalauksista.....	5
4. Eteneminen.....	6
5. Loppusanat.....	8

1. TEKIJÄSTÄ

Hei, nimeni on Maaria ja olen 17-vuotias lukiolainen Espoosta. Aloitin Espoon Kuvataidekoulussa jo 5-vuotiaana. Jo silloin siitä tuli rakas harrastus sekä suuri mielenkiinnonkohde.

Olen ollut jo pienestä pitäen ahkera piirtäjä. Jopa niin ahkera, että piirsin leikki-ikäisenä uuden kotimme seinään suuren auringon.

Rakennuttajat nauroivatkin äidilleni, että: "Ettekö osta lapselle tarpeeksi paperia?"

Ennen kuvataidekoulua mummini opetti minua maalaamaan sekä piirtämään, sillä hän on itse kuvataiteen opettaja sekä muutenkin hyvin lahjakas käsistään. Siitä

oikeastaan lähti se kiinnostus taidetta kohtaan. Hänen innoittamana ja omien vanhempieni mielestä minun oli hyvä aloittaa kunnon kuvataidekoulussa, ja se oli kyllä parhaimmista päätöksistä!

Pääosin olen harjoittanut piirtämistä ja maalaamista Espoon Kuvataidekoulussa, sillä toinen harrastus koripallo vei minulta niin paljon aikaa muuten. Kuitenkin nyt korona-aikana olen innostunut jatkamaan sitä kotona ja kehittämään itseäni lisää.

2. IDEASTA

Minulla oli jo valmiiksi paljon ideoita mitä tekisin päättötyöksi. Aluksi mietin tekeväni jotain eläimistä, sillä ne ovat aina olleet lähellä sydäntä. Sitten mietin, jotain maisemaa esimerkiksi minulle, jotakin tärkeää paikkaa. Mikään ei silti tuntunut sellaiselta idealta, mistä haluaisin tämän ison työn tehdä. Otin aika paljon aiheesta turhaa stressiä, vaikka tämän pitäisi olla, jokin mieluinen tehtävä, eikä suurin saavutus. Hahmottelin siis paljon erilaisia ideoita ja yhdistelin minun eri mielenkiinnonkohteita toisiinsa.

Lopulta keksin! Kun 5-vuotiaana aloitin kuvataidekoulun, aloitin myös toisen harrastuksen, joka on kulkenut kuvataidekoulun vieressä, kuin käsi-kädessä, nimittäin koripallon. Halusin yhdistää nämä kaksi rakasta harrastustani tähän työhön. En ollut vielä aikaisemmin tehnyt koripalloon liittyen oikeastaan minkäänlaista työtä, siksi tämä innoitti minua paljon haastamaan itseäni, sekä ajattelin, että olisi reilua antaa koripallon myös näkyä taiteessa!

Hain inspiraatiota omista koripallokuvista, netistä sekä vanhoista töistäni kuvataidekoulussa. Halusin värikkäät sekä vähän erilaiset taulut, mitä olen ennen maalannut.

Lopulta sitten keksin tehdä ensimmäiseksi aika yksinkertaisen, mutta värikkään työn, jossa päähenkilönä olisi koripallo. Toisen työn keksiminen oli taas hyvin vaikeaa. Halusin liittää työhön kuitenkin, jotain eläimeen liittyvää, sillä ne ovat hyvin lähellä sydäntä, kuten aiemmin sanoin. Mutta miten siihen liitän koripallon? Tässä oli haastetta. Sain kuitenkin idean sudesta, sillä susi edustaa Suomen koripallomaajoukkuetta. Susi, kaunis koripallokenttä auringonlaskussa ja paljon värejä. Siinä oli jo monta minulle mieluista aihetta, joista lähdin rakentamaan toista teosta.

3. Maalauksista

Työhöni “Matkalla” kuuluu kaksi akryylimaalausta. Molempien taulujen koot ovat samat eli 55 cm x 65 cm. En nimennyt teoksia erikseen, vaan yhtenä kokonaisuutena, koska ne liittyvät niin paljon toisiinsa ja kertovat samaa tarinaa. Nimen “Matkalla” keksi itse asiassa äitini. Olen aika huono nimeämään mitään töitä, sillä keksin niin monta erilaista vaihtoehtoa, että minun on vaikea valita sopivaa.

Matkalla kertoo koripallosta ja kuvataiteesta. Minun kahdesta rakkaasta harrastuksesta, jotka ovat kulkeneet rinnan yli 12-vuotta, ja joiden matka jatkuu vielä tämän päättöyön jälkeen. Siksi nimi on “Matkalla.”

Teokset kertovat, miten koripallo ja taide kohtaavat näissä tauluissa.

Halusin tauluilla, kertoa, kuinka tärkeitä molemmat harrastukset ovat minulle. Halusin antaa koripallolle mahdollisuuden näkyä minun työssä, ja mikä sen parempi tilaisuus, kuin päättöyö. Työ joka varmasti jää mieleeni aina.

Ensimmäinen maalaus koripallosta on minusta taiteellisesti hauska kuva. En halunnut ottaa tätä tehtävää liian vakavasti, joten maolasin sellaisen teoksen mikä tuntui vain luontevalta ja mitä oli hauska tehdä. Päähenkilönä halusin tässä vahvasti tuoda koripallon, joka on liikkeessä.

Tämä toinen maalaus on minun ehdoton suosikki. Ehkä parhaimpia töitä, mitä olen koskaan tehnyt. Tässä halusin tuoda esille eläimen eli suden, joka edustaa suomen koripallon maajoukkuetta, ja koriskentän vahvoissa väreissä. Tämä vei minulta myös ehdottomasti eniten aikaa sekä suunnittelussa, että itse työstämisessä. Aikaisemmassa työssä minulla meni noin 5 tuntia ja tässä lähes 12 tuntia.

4. Eteneminen

Kun aloitin päättötyön tekemisen, tiesin vain, että haluan tehdä kaksi tai jos aikaa riittää, niin kolme akryylimaalausta. Maalausohjat oli helppo valita sekä niiden koot. Halusin melko isot niistä, sillä olen aina pitänyt maalata isoja teoksia.

Syyskuussa 2020, kun aloitin ensimmäisen työn, tiesin aika hyvin mitä teen. Aloitin vain suoraan maalaamaan pohjalle hahmottamalla, enkä oikeastaan luonnostellut siihen lyijykynällä mitään. Se mikä tästä ensimmäisestä koripallo työstä tekee minusta niin hauskan, on se, että tein sen 98% palettiveistä käyttäen. En ollut ikinä aikaisemmin käyttänyt palettiveistä maalaamiseen, ainoastaan värien sekoittamiseen ja siihenkin vain muutaman kerran. Sain tämän valmiiksi juuri ennen, kuin joulukuussa 2020 jouduimme kotiin jatkamaan töitä koronaviruksen vuoksi.

Joulukuussa en oikeastaan jatkanut päättötyötä, sillä en saanut millään keksittyä mitä tekisin seuraavaksi. Pidin tavallaan oman joululoman päättötyöstä enkä ottaa turhaa stressiä, sillä siinä olen erityisen hyvä.

Tammikuussa 2021, kun etäkoulu jatkoi aloin miettimään työtä uudelleen. Lopulta sain idean, mutta sitä oli vaikea lähteä tekemään kotona, kun olin tottunut tekemään töitä aina kuvataidekoulun tiloissa.

Aloitin työstämisen vasta helmi-maaliskuussa, kun alkoi iskeä pieni paniikki. Sain noin kahdeksan vuotiaana syntymäpäivälahjaksi oman maalaustelineen, joka toimi erinomaisesti nyt kotona tehdessäni. Tässä työssä aloitin myös suoraan maalaamisen valkoiselle pohjalle. Se haastoi minua paljon, koska olen aina ollut hyvin pikkutarkka taiteessa ja minulla on jopa mennyt välillä luonnostelemiseen enemmän aikaa kuin itse työhön. Mutta se muuttui kyllä tässä päättötyön tekemisessä.

Tämä minun toinen tauluni eli susi-työ oli myös todella vaikea aluksi. Minulla oli aivan erilainen idea alussa. Ajattelin maalata siihen koriskentän kohdalle kasvot esimerkiksi omani. Mutta se ei tuntunut hyvältä. Siinä kohtaa tuli jopa pieni epätoivo, kun en keksinyt mitä suden vierelle tekisin. Aloin miettimään siinä kohtaa vanhoja tauluja, joita olen tehnyt ja siitä sain idean vihdoinkin! Olen maalannut muutamankin kerran maisemakuvia auringonlaskusta, joissa on lämpöiset ja hienot värit, joten siitä sain idean tehdä koripallokentän auringonlaskussa.

Myös suden tekeminen oli minulle aivan uutta sekä hieman hankalaa, sillä en ikinä ennen ollut maalannut, saatika piirtänyt suden kuvaa. Halusin lisäksi lisätä siihen, jotain erikoista joten pohdittavaa ja suunnittelua oli paljon. Keksinkin sitten selaillessani nettiä liittää siihen metsän maisemaa ja paljon värejä. Lähdin oikean leikkimään niillä ja juuri se teki maalaamisesta hauskaa.

5. Loppusanat

En tehnyt itselleni mitään tiettyä tavoitetta tai kunnon suunnitelmaa minkälainen päättötyöni tulee olemaan. Oikeastaan tavoitteeni oli koko matkan ajan tehdä sellainen työ, mistä olen itse ylpeä ja mikä jää varmasti mieleeni. Olen sanonut jo itselleni aiemmin, että: “Älä Maaria tee liian tiukkaa suunnitelmaa itselleni, koska et kuitenkaan noudata sitä!” Ja se on aivan totta. Aluksi minulla oli ihan eri näkemys siitä minkälainen kuvataidekoulun päättötyön pitää olla. Kuitenkin opin matkalla jatkuvasti lisää ja sain uusia ideoita.

Opin paljon uusia asioita “matkalla” -työn tekemisessä ja keräsin vanhoja jo opittuja asioita vuosien takaa. Opin maalatessa, todella arvostamaan kahta harrastustani ja kuinka paljon vanhempani, valmentajat ja kuvataidekoulun opettajat ovat antaneet minulle. Siitä haluan sanoa ison kiitoksen heille.

Päättötyön tekeminen motivoi minua paljon jatkamaan taidetta tulevaisuudessa. Päättötyö -nimen voisin melkein vaihtaa omalla kohdallani uran alun-työksi.

Nyt olen harrastanut Espoon Kuvataidekoulussa melkein jo 13-vuotta ja se on kasvattanut sekä opettanut minua monella tapaa. Olen tavannut ihania ihmisiä sekä opettajia. Olen oppinut ymmärtämään taidetta ihan erilaisessa valossa.

Voin todeta, että minun lukuvuoden 2020-2021 tavoite oli olla ylpeä päättötyöstä ja sen taisin saavuttaa.